

NÉPÚJSÁG

2025. június 28., szombat

LXXVII. évfolyam

142. (22008.) sz.

Ára: 4⁰⁰ lej

(előfizetőknek 2⁴⁰ lej)

K Ö Z É L E T I N A P I L A P

Aranylakodalmukat ünneplő párokat köszöntöttek
a Marosvásárhelyi Napokon

Ötven éve tartó boldogító igen

Fotó: Kovács Mihály Levente közösségi oldala

Ötven éve mondott igent egymásnak az a 41 marosvásárhelyi pár, akiket pénteken a marosvásárhelyi vár házasságkötő termében köszöntött aranylakodalmuk alkalmából a város vezetősége. Az ötvenéves házassági évfordulójukat ünneplő párok tiszteletére szervezett rendezvény évek óta a Marosvásárhelyi Napok elmaradhatatlan mozzanata, és arról a helyszínen minden évben meggyőződhetünk, hogy nagyon sokat jelent az egymás mellett öt

évtizede kitartó emberek számára a városvezetés gesztusa, volt, aki nehezen mozogva, de olyan is, aki toloszékben ülve, de eljött, hogy részese legyen a pillanatnak.

Menyhárt Borbála

(Folytatás a 2. oldalon)

A nem létező ország*

Több irányba mutat, csábíthat a könyvcím, aki a szerző munkásságát ismerni véli, be is skatulyázhatja egy bizonyos vagy tetszőleges térségbe, de aki igazán ismeri, az nem dönt elhamarkodottan, tudja, hogy egyetlen szó, fogalom, gondolat, régi emlékfoszlány is alaposan képes felpiszkálni Markó Béla fantáziáját...

3.

Képi fohász fényözönben

A változó helyszínek olyan sajátosságokkal is telíthetők a Mi Atyánk kiállítás üzenetét, és növelhetik lelki, érzelmi kisugárzását, amikre elmélyült alkotómunkája idején Szakács Imre talán nem is gondolhatott.

5.

Szoborsírató

Annyi értéket, emléket, annyi élethelehetőséget mosott el, tett tönkre, semmisített meg a parajdi sóbányát elöntő víz, hogy mindent el se tudtunk síratni az elmúlt hetekben. A föld mélyében a falakba, sötömbökbe faragott szobrokat, domborműveket, a bányában zajlott alkotótábori színes reliefsket sem, noha azok is minden bizonnyal semmivé váltak.

6.

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 182-184. sz. (Fortuna). Tel: 0265/265-205
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/212-212
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

ALULNÉZET

Horváth Szekeres István karikatúrája

STÁDIUM

JÚNIUS

28

SZOMBAT

Ma IRÉN, LEVENTE,
holnap PÉTER és PÁL napja

Az év 179. napja, hátravan 186 nap

5:32 8:35

21:19 23:46

A nappal hossza:
15 óra 47 perc

IDŐJÁRÁS

Részben napos

Hőmérséklet:

max.: 26 °C

min.: 13 °C

naptár

Isten éltesse!

PÉTER és PÁL: a római katolikus egyházat alapító két apostol legnagyobb ünnepe, vértanúságuk napja. Pétert a római katolikus egyházban az első pápaként tartják számon. A népi hagyományban Péter és Pál ünnepe az aratásünnep.

VALUTAÁRFOLYAM	
BNR: 2025. június 27.	
1 €	5,0780 lej
1 \$	4,3370 lej
100 Ft	1,2715 lej
1 g arany	458,2643 lej

ELŐFIZETÉS

A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népújság szerkesztőségében: Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám, 2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között, szombat – vasárnap zárva. Tel. 0728-082-259.

Robbanás egy szászrégeni lakásban

A szászrégeni tűzoltóságot június 27-én, pénteken délelőtt a Pomilor utcában egy tömbház földszinti lakásában történt robbanáshoz riasztották. A helyszínre víz- és haboltó, valamint SMURD mentőautó érkezett. A robbanásnak egy sérültje volt – egy 75 éves nő, akit a SMURD legénysége vörös kóddal szállított a sürgősségi osztályra. A robbanást nem követte tűz. Az első vizsgálatok szerint a robbanás a lakás fürdőszobájában történt. Gyors beavatkozásra került sor a kockázatok felmérése, az elsősegélynyújtás és a terület biztosítása érdekében – tájékoztatott a Maros megyei tűzoltóság sajtóosztálya. (pálosy)

Fotó: ISU

Tűző napra Vízadagolókat helyeztek ki Marosvásárhelyen

Városnapok vannak, ezernyi tennivaló, rengeteg program, sok vendég, ami sok odafigyelést igényel. Az önkormányzat a kánikulára való tekintettel a járókelőkre, a rendezvények résztvevőire is gondolt.

Előfordulhat, hogy a nagy hőségben valaki rosszul lesz, hirtelen vizet kell innia, ezért jó, hogy városszerte köztéri ivókutakat helyeztek ki. Nagyvárosokban, például Rómában, lépten nyomon egy-egy szökőkútba, vízcsapba botlik az ember, ahol friss vizet ihat, felfrissülhet, vagy vizet tölthet a kis palackjába. Marosvásárhelyen hasonlóknak nem működnek, csak ideiglenes jelleggel vannak ilyenek, amikor a legnagyobb szükség van ivóvízre, arra az esetre, ha valaki elfelejt vizet vinni magával, amit különben ajánlatos a 30 fok körüli hőmérsékletben.

Egyelőre négy helyen vannak ilyen vízadagolók: a polgármesteri hivatal előtt, a Kövesdombon a Maros Művészegyüttes épülete előtt, a Tudor negyedi Gyémánt piacnál s egy az Egyesülés negyedi Darina üzlet előtt.

Fotó: Karácsonyi Zsigmond

NÉPÚJSÁG

MAROS MEGYEI NAPILAP

Kiadja az IMPRESS KFT.

FŐSZERKESZTŐ:

Karácsonyi Zsigmond

FŐSZERKESZTŐHELYETTES:

Vajda György

LAPSZERKESZTŐ:

Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy-Bodó Szilárd, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálosy Piroska. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Putnoky-Benedek Annamária. **TÖRDELÉS:** Donáth-Nagy György, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi. **FŐKÖNYVELŐ:** Nagy Melinda. **REKLÁM-LAPTERJESZTÉS:** Madaras Éva Adrienn. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emília. Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujasag.ro

SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujasag.ro **E-mail:** nepujasag@e-nepujasag.ro

Telefon: titkárság: 0265-266-780; tel/fax: 0265-266-270. **Nyomda:** Palatino.

A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.

Előfizetés a postahivatalokban, a postásoknál és a szerkesztőségben: tel. 0728-082-259.

Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15, péntek: 9–14 óra között, szombat, vasárnap: zárva.

6423578000069

ISSN 1220-3475 (print);

ISSN 1584-3238 (online)

Ötven éve tartó boldogító igen

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünnepelőbe öltözött szépkorú párokat Kovács Mihály Levente, Marosvásárhely ügyvivő polgármestere köszöntötte, és arra kérte őket, hogy az együtt töltött fél évszázad után a házasságkötő teremben felcsendülő nászinduló dal-lamaira jelképesen ismét mondják ki a boldogító igent.

Az ügyvivő polgármester egy történetet mesélt el egy marosvásárhelyi boltban vásároló idős házaspárról. A férfi csendben állt, kezében a felesége táskájával, miközben a hölgy gondosan válogatta a gyümölcsöt. Amikor valaki tréfásan megkérdezte az idős férfitől, hogy még mindig ilyen türelmesen vár-e a párjára, az mosolyogva csak annyit mondott: ötven éve várok rá, most már minék sietnék?

– Ha egyetlen gesztust kellene választani, ami összefoglalja, mit jelent egy közös élet, talán ez lenne az. Tudni várni, tudni maradni, tudni kimondani még öt évtized után is, hogy itt vagyok veled. Ez a történet emlékezetes maradt számomra, mert azt hiszem, ebben benne van minden: a szeretet, az elköteleződés, az igazi társaság, a csend ereje. A Marosvásárhelyi Napokon olyan párokat ünnepünk, akik ötven évvel ezelőtt indultak el a közös úton, akik nemcsak szerettek, hanem kitartottak, akik nemcsak ígé-

retet tettek, hanem nap mint nap újráváltották egymást. Az ilyen szeretet nem látványos, nem harsány, nincsenek hozzá nagy szavak vagy romantikus filmzenék, de ott van a reggeli kávéban, a közös hallgatásban, a tekintetben, amit már nem kell megmagyarázni. Ott van a közösen nevelt gyerekek mosolyában, a sok közös ünnepben, a vállalásokban és az újrakezdésekben.

Ezek a párok nemcsak egy történetet éltek végig együtt, hanem egy otthont, egy világot, egy biztonságot építettek, és közben példát mutattak nekünk, fiatalabbaknak. Példát arról, hogy egy kapcsolat nem attól szép, hogy hibátlan, hanem attól, hogy két ember kitart egymás mellett jóban és rosszban. Tudjuk, hogy nem volt mindig könnyű, voltak csendek, viták, nehezebb évek is, de Önök mégis itt vannak együtt, és ez a mai rohanó, bizonytalan világban többet jelent, mint valaha – szölt elismerően az aranylakodalmukat ünnepelő párokhoz Kovács Mihály Levente, és megköszönte nekik mindazt, amit példájukkal nyújtottak a fiatalabb nemzedékeknek: hitet a szeretetben, a hűségben és a csendes kitartásban, majd egyenként minden párnak átnyújtott a város részéről egy tortát, egy virágcsokrot és egy oklevelet.

Fotó: Kovács Mihály Levente közösségi oldala

A NÉPÚJSÁG HETI KULTURÁLIS MELLÉKLETE

Műzsa

1688. szám

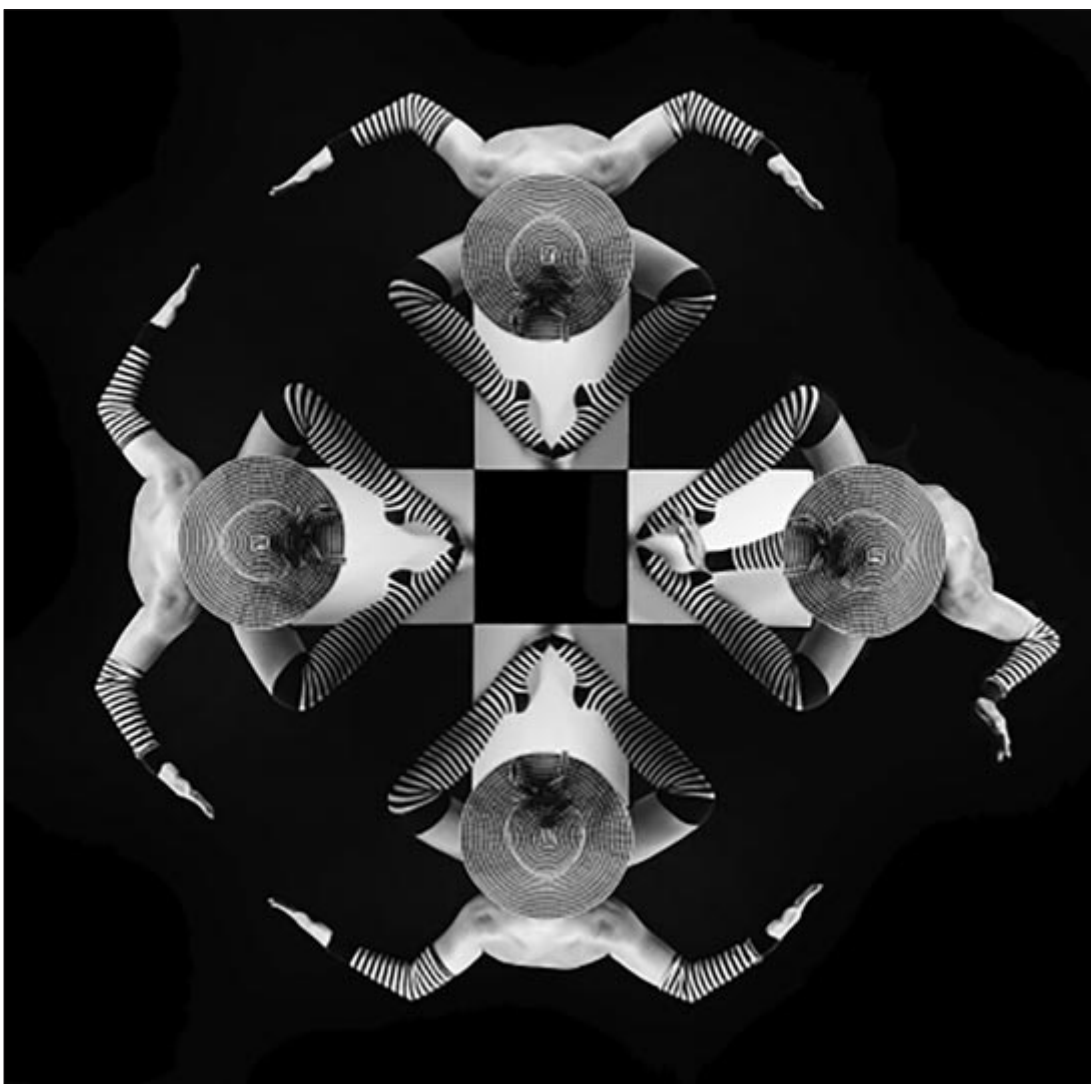
SZERKESZTETTE: NAGY MIKLÓS KUND

Csávossy György

Játék

Mint régi holland metszeten
az alkony vörös eceten
avul az égbolt szegletén,
én szemlélem, s megélem én
merengve minden csepp tükrén.
Merengek a múlt játékán.
Játék volt életre-halálra
a tréfaszó, s mosoly halála,
a kézfogás, a kedves csókja,
az otthonvesztés jobb kéz csonkja.
Játék volt?
Csalás volt minden, vagy csak látszat
az édenkert, s bolond káprázat
virág szeme, világnak szíve,
a gyermekkor szivárványíve.
Játék volt, álom.
S most sorsom kispadján megülve,
üres kezem eresztve ölbe
mosolygok, mint a gazdagok,
hogy holnap ismét ballagok
a játszótérre.
Pedig már közeleg az éjjel,
s minek is néznék későn széjjel
játék volt minden, szesz csodája,
oly ködös, mint a sír homálya,
hát játsunk még, már halkan, szépen,
játékszerek Isten kezében.

*100 éve született, 10 éve hunyt el a költő, színműíró, mezőgazdasági szakíró (Temesvár, 1925. június 20. – Nagyvárad, 2015. november 30.)

Eifert János fotóművész: Megszakadt párbeszéd című, díjnyertes felvétele a XXIV. Nemzetközi Magyar Fotószalonon a marosvásárhelyi Bernády Ház emeleti galériájában

Markó Béla A nem létező ország

Több irányba mutat, csábíthat a könyvcím, aki a szerző munkásságát ismerni véli, be is skatulyázhatja egy bizonyos vagy tetszőleges térségbe, de aki igazán ismeri, az nem dönt elhamarkodottan, tudja, hogy egyetlen szó, fogalom, gondolat, régi emlékfoszlány is alaposan képes felpiszkálni Markó Béla fantáziáját, mozgósítani parttalan irodalmi, szellemi arzenálját, és ekképpen elrepíteni az olvasót a létező vagy nem létező világ bármelyik szegletébe. Hagyjuk tehát az új könyv sejtelmes borítóján látottakra alapozott helymeghatározó tippelést, lapozzunk a belső oldalra. Azon már meglepődhetünk: a cím alatt egy lakonikus műfaji (?) besorolás olvasható: próza. Na, ezen valószínűleg már többen elcsodálkozhatnak. Az eltelt évtizedekben megjelent és az utóbbiban igencsak sűrű gyakorisággal kiadott köteteinek döntő hányada versgyűjtemény, ritkábban esszé- és publicisztikai válogatás. Fordulatra számíthatunk, prózára vált át a lírikus? Erre főleg azok figyelnek fel, akik azt várják, azt szeretnék, hogy a költő, a politikus, a szerkesztő, gondolkodó, az immár sok mindent megélt Markó Béla, az erdélyi magyar közösség egyik legmeghatározóbb személyisége a memoáírás terén is tegye le a garast, idézze fel mindazt, amit máig megtapasztalt, és mondjon el erről minden fontosat, amit érdemesnek tart. Hamar kiderül, hogy ez a könyv nem az a könyv, a kötetbe szedett huszonegy (a tartalomjegyzék szerint csak húsz) novella, tárca, esszé, rövidpróza nem önéletírás, nem történelmi tanúságként visszatekintő emlékirat, amire egyesek (sokan) ösztönöznék. De mindenképpen valami olyasmi is. Nem összefüggően, nem időrendben, nem rendszerbe szedve, átgondolt szerkezetre építve, hanem szabadon csapongva, az aktualitás jegyében mozaikszerűen szétszóródva, kaleidoszkopszerűen összeállva, mindenképpen érdekesen, szí-

nesen, elgondolkodtatón, a szerzőre jellemző szókimon-dással minden benne van a mai életünkről, gyötrődéseink-ről, és az is kirajzolódik, honnan jutottunk ide. Felmerülhet az emberben olvasás közben, vajon Markó Béla is kedvet kapott a váltásra? Annyi költői megnyilatkozás után fel-üdülésként éli meg a prózai írásmódot? Vagy csak a sajtó, a média ilyenyszerű sürgetése, felkérése hatott rá ennyire? Ez is lehetséges, tény, hogy a kötetbe került több írásával folyóiratban is találkozhattunk. De fikciós prózai műveket azért aligha várhatunk tőle. Ő maga is kijelentette ezt nemegyszer, ebben a könyvében is elmondja. A Töltényhü-velyek a fűben című kisprózáját például így kezdi: „Képtelen vagyok újat kitalálni. Írom, amit hoztam ma-gammal. A gyerekkorból. A kamaszkorból. A katonaságból. Izgalmasak a katonaemlékek. Akkor is, ha békeidőben voltál katona. Gyűjtenem kellett volna ezeket is. Lusta vol-tam. Inkább verseket írtam.” Itt megállok. Akárhol ütném fel a kötetet, mindenütt ott van a konkrétumba öltöztetett személyesség. A múltba, gyermek-, kamasz-, ifjú-, felnőtt-korba ágyazott jelen. Mint a verseiben, főleg az utóbbi pár esztendőben írtakban. Amelyeket szikár, már-már prózai nyelvezettel megfogalmazott szabadverseknek neveztünk. És már-már prózának érezhattunk. Ugye milyen érdekes? Most a kötet egyik-másik prózájára mondhatjuk, hogy lírai. De hát igazán fontos ez? Legyen jó, legyen őszinte, akár vitát keltően is igaz, ami benne van, a műfaji határok el-mosódhatnak. Akkor pláne, ha kellő irónia és önirónia is társul mindehhez, mint ebben a Kalligram-kiadványban is. És persze kellő nyitottság az olvasó részéről.

N.M.K.

*Markó Béla: A nem létező ország, Pesti Kalligram, Bu-dapest, 2025

Zárul a Magyar Színházak 37. Kisvárdai Fesztiválja

A népszerű rendezvény idén június 2. és 28. között tette színházi fővárossá a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei települést. A zárónap főeseményeként szombaton 17.30 órakor (magyar idő) a Kisvárdai Várszínház és Művelődési Központ lesz a záróünnepség és a díjátadás helyszíne. Azt követően a debreceni Csokonai Nemzeti Színház társulata adja elő Gilles Ségál *A bábjátékos* című darabját.

A fesztivál versenyprogramjában 19 produkció szerepelt. A fellépők között természetesen ott voltak Thália marosvásárhelyi képviselői is, akik az eltelt években fellépéseik nyomán számos rangos díjjal, elismeréssel térhettek haza. A határon túliak 37. seregszemléjén Marosvásárhely mellett Arad, Beregszász, Csíkszereda, Gyergyószentmiklós, Kassa, Kolozsvár, Komárom, Nagyvárád, Sepsiszentgyörgy, Szabadka, Székelyudvarhely és Zenta magyar társulatai is bemutatkoztak.

Több kísérőrendezvény is gazdagította a fesztivált, három mesterkurzusra is sor került. A fesztiválhangulatot a Szakmai Klub előadás-felidéző beszélgetései is felpezsdítették. A naprakész tájékozódást egy unikális kiadvány, a nyomtatott Kisvárdai Lapok szolgáltatta, amelyben az előző esti-éjjeli előadásokról voltak olvashatók a hajnalban írott kritikák.

A 2015/2016-os színházi évadtól kezdődően a versenyprogramba bekerülő előadások-

Vitadélelőtt a bemutató másnapján... Előterben a Marosvásárhelyi Tompa Miklós Társulat tagjai, munkatársai

Jelenet a marosvásárhelyi Spectrum Színház Emigránsok című előadásából: (balról) Bogdán Zsolt és Szarvas József
Forrás: A Kisvárdai Fesztiválújság honlapja

kat Balogh Tibor, a fesztivál művészeti tanácsadójának javaslatai alapján hívják meg. A dramaturg, színházi szakíró az idei évadban tizedik alkalommal utazta be a Kárpát-medencét, hogy személyes megtekintés alapján tegyen javaslatot a kisvárdai színházi találkozó soron következő programjának kialakítására.

A szakmai zsűrit Almási Zsolt tanszékvezető egyetemi docens (Pázmány Péter Katolikus Egyetem), a Magyar Shakespeare Bizottság elnöke, Balázs Zoltán (elnök), színész-rendező, a Maladype Színház alapító

igazgatója, Kiss Anna, a Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatója, Lőkös Ildikó dramaturg és Szabó Ágnes zenetanár, a Gózon Gyula Színház igazgatója alkotta.

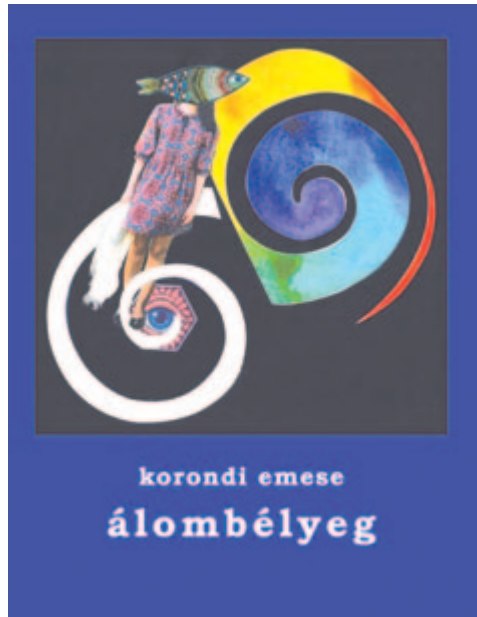
A marosvásárhelyiek stúdióelőadásai június 22-re összpontosultak. A Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata – koprodukcióban a budapesti Karinthy Színházzal – Florian Zeller *Az anya* című drámájával állt versenybe, Talgat Batalov rendezésében. A Spectrum Színház a Török Viola rendezte Mrozek-színművel, az Emigránsokkal vállalta a megmérettetést.

Lélektánc valós és szürreális határán Korondi Emese álombélyegei

Nagy Székely Ildikó

Ha valaki meghív az álmaiba, előtte alaposan elpakol, vagy éppen vendégfogadásra díszíti a lélekteret. Korondi Emesénél egészen más a helyzet. A marosvásárhelyi származású, Budapesten élő alkotó, az Álombélyeg című új verseskötet szerzője a lehunyt szempár mögött kirajzolódó titkos szoba legőszintébb színeit, neszeit, alakjait villantja az olvasó elé. Nem tárja, csak villantja egy sóhajtásnyi időre, minden előzetes felkészítés vagy utólagos magyarázkodás nélkül. Csupa kisbetűvel születő lírája olyan, mint az egymást váltó szívdobbanások meg-unthatatlan – mert sosem egyforma – zenéje, ezért is jó újra meg újra meghallgatni, elolvasni.

Május 30-án szülővárosa Bernády Házába hozta el a – korábban főként digitális fórumokon megmutatkozó – szerző a nyomdafriss könyvet. Az együttléten Kuti Csongor, a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem docense mutatta be az Álombélyeget, amelynek kapcsán írásról, költészetéről, kísérletezéséről és annak kötetlen megjelenési tereiről is szó esett.

Nem volt alkalmam a rendezvényen részt venni, a kötet azonban így is megtalált. Kétszer olvastam el, és közben egyre-másra követeltek helyet maguknak bennem a gondolatok. Mégis a végéről kezdeném, a pillanattól, amikor másodszor csuktam össze a

könyvet. Akkor fedeztem csak fel, hogy a lírai vallomások hét részre – mintha a hét napjaira – tagoló álombélyegek 11 további verssel alkotnak egy-egy szerkezeti egységet. Mintha minden ilyen megnyilatkozás a többletjelentéssel bíró hét esztendő 12 hónapját rejténé magába. Az időrendiséget a tartalomjegyzékben is felfedezni véltem, hiszen míg az első és második álombélyeg után olyan címek sorakoznak, mint szélcsend, áltatódal – mennyire izgalmas amúgy ez az első pillanásra, szemüveg nélkül általam észre sem vett szójáték –, az érkező, vagy mesék és babaház, a hetedik álombélyeget felnőttmondóka, lassított felvétel és még megannyi figyelemfelkeltő cím követi a kötetzáró határidőnaplói. Mégsem számadás ez a kötet – az én olvasatomban legalábbis nem az –, sokkal inkább az önmagát teljes valójában felvállaló lélek ösztönös megmutatkozása.

De milyenek is tulajdonképpen Korondi Emese álmái, ezek a különös dallamiságukkal és vizualitásukkal az olvasó tudatába is beleragadó álombélyegek? Vagyakozást kifejező szürreális képek – a furcsa balettlépésekben érkező, álruhás nyaré, a lírai én vál-lára omló, megigazítható holdfényé, a simogatásra váró, hálás szörnyekkel belakott éjszakái, „valamint védekezésre, „hamis kö-zöny”-re készítő valóságészlelések, illetve a két tudatállapot közötti, nem egyszer rémál-mot szülő vagy abból kimentő lebegés. De az

érzékelésen túli, „szándék nélküli” tájakra vívó álmatlanság átélése is fel-felvillan a sorok között, mint a röpke nemlét metaforája, hogy a következő pillanatban már ismét érző entitás legyen a lírai én. Korondi Emese saját metamorfózisainak egész sorozatát festi a szemlélő elé, miközben újra meg újra azonosul a benti visszhangra lelő külvilággal – szakadt csokispapírral, papírsebkeendővel, kettétépett szerelmeslevéllel –, hogy aztán nemsokára a tudatos és a tudat alatti beavatkozásainak – a tények műtétjének vagy az életveszélyesen fel-felszikkasztó félelemnek – is alávesse magát.

Ebben az áttetszőségében is szenvedélyes lüktetésű lírában az idősíkok konkrét alakot öltenek, a lábhoz dörgölőző múlt mintha egy elvesztett házi kedvencet sejtetne, a feneketlen jövő a zuhanás érzésével asszociál, a jelennek pedig pereme van, amibe az életöztön mindig belekapaszkodik. A boldogság megtapasztalása egyetlen versben, a *mikrokozmosz* címűben fogalmazódik meg. Szinte látjuk a hangyákra emlékeztető „apró, szorgos napok” vonulását, amint egyenként megcsiklandozzák a fűben fekvő a táj részévé váló alkotót. Ez a szorongásmentes, nyugalmi állapot meglátásom szerint Korondi Emese igazi, éber álmódása, az utolsó vers-sóhajban, a határidőnaplóban megfogalmazódó vágy beteljesülése: „vásárnap megpihenni, / hétfőn megpihenni”...

Gyergyószentmiklóson a Mi Atyánk kiállítás

Szakács Imre László szentendrei festőművész, az erdélyi alkotótáborok gyakori vendége nagy visszhangot keltő Mi Atyánk sorozatát a gyergyószentmiklósi közönségnek is bemutatja. A tárlatot, amely lapunk művészetkedvelő közönségének figyelmére is érdemes, a Szent István-templomban nyitották meg ünnepélyesen június 19-én a Feltöltő Keresztény Zenefesztivál nyitóeseményeként. A méltatók egyike, Nagy Miklós Kund művészeti író szövegét közöljük az alábbiakban.

Képi fohász fényözönben

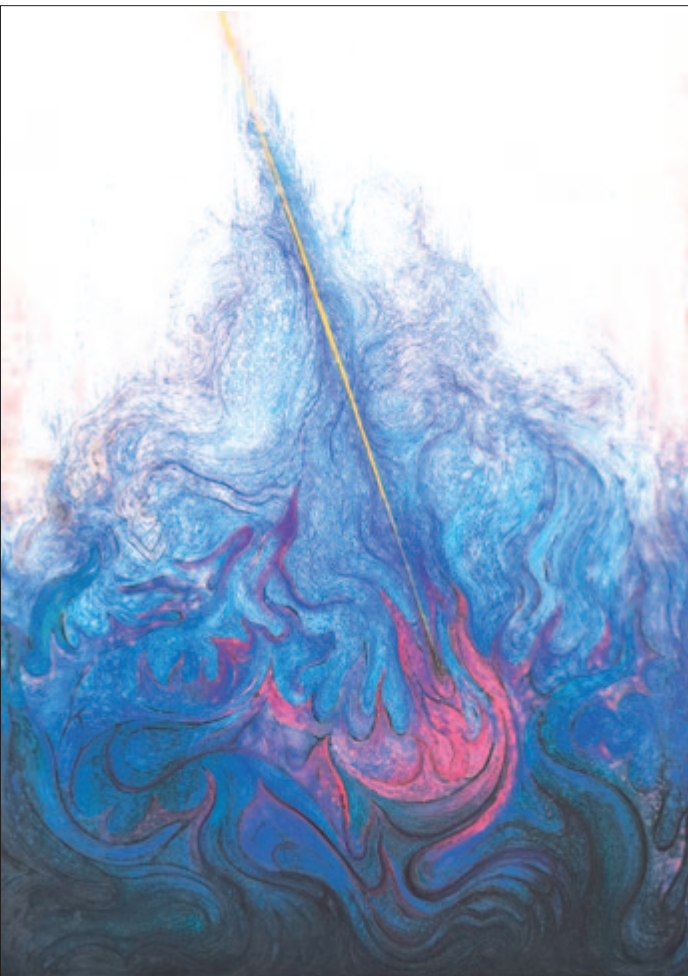
A változó helyszínnek olyan sajátosságokkal is telíthetik a Mi Atyánk kiállítás üzenetét, és növelhetik lelki, érzelmi kisugárzását, amikre elmélyült alkotómunkája idején Szakács Imre talán nem is gondolhatott. A helyszelleme s az abból fakadó hangulati jellegzetességek mégis annyira felerősítik a tárlat nyújtotta összhatást, hogy ez esetben is az a szemlélő benyomása, mintha a művek éppen ide, a gyergyószentmiklósi Szent István-templomba születtek volna. A felszentelt hajlék hatalmas, napfényes belterében a fénnel átszótt festmények akárha egybekapcsolódának a magasból érkező napsugarakkal. A méretes képek egyébként tényleg oda illenek a formájában a Szent Koronát idéző templom királyipalást-szerű falrészeire, de azokon már domborművek örökítik meg a Keresztút stációit. A Miatyánk kéréseit képi

fohásszá átlényegítő sorozat hét jelkép erejű kompozíciója azok előtt elhelyezett állványokon került a nézők elé. Könnyen megközelíthetők, bensőséges párbeszéd is kialakítható a mű és befogadója között, távolról is szervesen illeszkednek az összképbe, ha olyan rálátásból is szeretnénk az ősi ima vizuális megjelenítése révén a szakralitás részeseivé válni. Az Atyát megszólító, nyolcadikként megfestett, alakjában is elkülönülő, imakezdő alkotás külön falon szólítja meg a belépőket.

Szerencsések a gyergyóiak, egy év teltével ismét találkozhatnak Szakács Imre László rendkívüli hatású, mívességében is különleges kvalitású festészetével. Tavaly az Út menti keresztek jegyében megálmodott metaforikus kompozícióiból mutatott be válogatást. Az idei szentév égisze alatt, a Feltöltő Keresztény Zenefesztivál nyitóeseményeként hozta el ide ezt a páratlan sorozatát, amely közel hat évtizedes gazdag, sikeres művészi pályájának betetőzéseként is értelmezhető. Merész, rendhagyó alkotói vállalkozás, szavak nélkül, festői nyelven sugallni, érzékeltetni mindazt, amit az ige konkrétizálva, pontosan megfogalmaz. Az utóbbi századok magyar képzőművészetében aligha találhatunk példát ehhez hasonló jellegű és fogantatású festői kihívás felvállalására. Szakács Imre is sokáig érlelte magában a gondolatot, amíg bele nem vágott ebbe az ember- és festőpróbáló feladatba. De aztán annál nagyobb lendülettel és alkotó szenvedéllyel dolgozott, teológiai tekintélyek, a szakrális művészet legavatottabb személyiségei nyilatkoznak elismerően összegző munkájáról,

amely – mint mondani szokás – elindult diadalútjára. 2024-ben az Esztergomi Keresztény Múzeumban nyitott kiállításon kapott igazán kiemelkedő méltatást a Mi Atyánk festménysorozat. Az erről készült, Ferenc pápa magyarországi látogatásának első évfordulójára kiadott reprezentatív, sorszámozott reprodukciós ajándékmappának még Őszentsége is örülhetett. De ezt a különleges kivitelezésű reprodukciós kiadványt múlt ősszel Borospatakán, a Gyimesi Skanzenben is megismerhették a jelenlevők. Szakács Imre ugyanis ragaszkodik erdélyi gyökereihez. Ez magyarázza a Gyergyószárhegyi Művésztelep közvetítésével szervezett gyergyószentmiklósi kiállítást június elején megelőző gyergyóalfalvi tárlatot is. Ezután ismét kiemelkedő helyszín, a pécsi püspöki palota következik.

Összegést említettünk, de semmiképpen se gondoltunk visszafogott, lazító folytatásra. A 77 éves szentendrei művész alkotóereje és -kedve teljében jön, megy, cselekszik, szervez, tervez, keres tovább. Mostani kiállításán egy újabb alkotással lepte meg közönségét, az előbbi nyolc nagy festményhez stílusában, szellemében, egész égi, földi minőségében szervesen kötődő Ave Maria kompozícióval. Ebben talán a korábbiaknál is nyilvánvalóbb a színárnyalatok hihetetlenül finom, könnyed, éteri harmonizálása, a képzelet kódéből kibontakozó kifejező és nemes formák, áttetsző alakzatok fel-felsejlő dominanciája. És még inkább tetten érhető az a Szakács Imre-i technika, amit Harmati Béla művészettörténész „háromdimenziós ecsetkezelésnek” nevezett. Ennek nyomán mindenik képről kiderül, hogy összetettebb, mint első látásra gondolnánk, a kiemelkedő festékfelületeken megtörő fény felragyogtatja a tónusok „színjátékát”, más-más szögből nézve más árnyalatok válnak rajta uralkodóvá, több reális figura villan elénk, esetleg másképp, mint amilyenek kezdetben látni véltük és így tovább. Kereszt, templom, kenyér, lovas, lándzsa, angyal, sárkány, aszerint, hogy ez az ég és föld, isteni és emberi világ közt „közvetítő művész” (az író Jókai Anna meghatározása) mire összpontosítva sűríti ihletett, reménykeltő sejtetéseit, lélekerősítő társításait. Többnyire szürreális, jelképes megközelítés-

A „de szabadíts meg minket a gonosztól” imakérés képi átlényegítése

Fotó: N.M.K.

ben, látványteremtő képzeletünkre is alapozva.

Nem kétséges, a szemlélő élménye azzal is feldúsul, hogy jól érzékelheti, a festő maga is hasonló érzésekkel telten formálja meg művét, és képes abból a felfokozott alkotói lelkiállapotból is átadni valamennyit, amit munka közben önmaga is intenzív élményként él meg. Ilyen értelemben kettős ráhangolódásról beszélhetünk, amit másfajta összetettség, értelmi, érzelmi, hitbeli összefonódás is jellemez. Szakács Imre festményein nem csak szavak lényegülnek át képi beszéddé, belső muzsikát is kihallhatunk a láttakból. Ezt a tárlatnyitó közönségében kimondatlanul is tudatosította a valóságosan is megszólaló ének és muzsika, a Tarnóc Daisy Laura operaénekes, illetve a Glory zenekar által két változatban előadott Ave Maria, amely a Szent István-templomban fenséges hangulatot teremtve, hosszú időre berögződött a jelenlevők memóriájába.

Márton Károly

Van egy régi...

Van egy régi
Kulacsom,
Kulacsom,
Kút vizével
Itatom,
Itatom,
Ha pediglen
Szomjazom,
Szomjazom,
Kútvizet ad
Kulacsom,
Kulacsom.

A fészekben...

A fészekben
Áll a bál,
Áll a bál.
Öt kis szarka
Kiabál,
Kiabál,
A hatodik
Elrepült,
Elrepült,
Kakukkolva
Menekült,
Menekült.

Berekméri Katalin MASZK-különdíjas

A szolnoki Szigligeti Színházban június 10-16. között szervezték meg a 2025-ös Országos Színházi Találkozót. A versenypogramba a 125 benevezett előadásból hét nagy- és hét kamaraszínpadi produkció került, a válogatók Elek Tibor irodalomtörténész, kritikus, a Bárka folyóirat főszerkesztője, a Gyulai Várszínház igazgatója; Horányi László színművész, rendező, az Esztergomi Várszínház igazgatója; L. Simon László író, költő, kultúrpolitikus; Papp Tímea, a Kultúra.hu újságírója, a Színházi Kritikusok Céhének társelnöke; valamint Peremartoni Krisztina színművész, a Városmajori Szabadtéri Színpad művészeti vezetője voltak.

Az ünnepélyes díjátadón a kitüntetettek közt volt Berekméri Katalin, a marosvásárhelyi Tompa Miklós Társulat művészeti igazgatója. A MASZK Országos Színészegyesület és a SZÍDOSZ által közösen delegált színészszűri döntése alapján kapott díjat a Ház a blokkok között című Radu Afrim-előadásban nyújtott, Both Etelkát megformáló alakításáért. Gratulálunk a művésznőnek!

Berekméri Katalin a Radu Afrim-előadásban

Forrás: A Tompa Miklós Társulat honlapja

KUTYANYELV (11)

Bölöni Domokos

*
Levél az irodalmi szerkesztőségnek
Jászberényi Emese, Marosvásárhelyi Rádió – 1991. november 27.

„Kedves Irodalmi Szerkesztő Asszony!
Idős, nyugdíjas emberek nevében írok, a műsorát kedvelők véleményét, illetve kérését tolmácsolva. Mint ismeretes, minálunk már nemigen jut a pénzünkből-nyugdíjunkból arra, hogy az irodalmi lapokat megrendeljük, ezért vagyunk rendkívül hálásak Önnek a sok magyarországi irodalmárral, költővel, íróval készített beszélgetésért, az ottani lapok, folyóiratok ismertetéséért. Annál is inkább, mert életkorunk miatt nem lehetünk jelen a Kemény Zsigmond Társaság vagy a Látó folyóirat rendezvényein. A rádió (kisebb mértékben a tévé magyar adása) marad hát ebbéli tájékozódásunk forrása. A magyar irodalomról a hálistennek még fogható magyar rádió műsoraiból is megtudhatunk ezt-azt, viszont (az utóbbi időben) annál kevesebbet a minálunk még úgy-ahogy megjelenő irodalmi lapokról, magáról a Látóról, bár ezt azért

könnyebben elérjük mégis, tekintve, hogy városunkban szerkesztik. De ott a másik két irodalmi lap, a kolozsvári Helikon meg a nagyváradi Kelet-Nyugat. Megkérnök, ha tehetik, hetente ismertessék legalább a tartalomjegyzéket, ha már szemelvények bemutatása lehetetlen. A Kelet-Nyugat már csak kétszer jelenik meg havonta, ezért talán segítene is rajta a rádió irodalmi szerkesztő-sége, hiszen a tehetősebb olvasók előfizető-ivé válhatnának.

Mi pedig, akik szerényebb körülmények között élünk, nem éreznők kiszorítva, netán megalázva magunkat, amiért nem juthatunk hozzá korábbi szellemi csemegénkhez...
Köszönjük figyelmét, tudjuk, Ön jó szívú, és segíteni fog. Isten áldja érte!
Irodalomkedvelő idősek nevében:
Barta Ödön, Marosvásárhely”

*
Mindenből bővön-bővön
Tusnádfürdő, 1995. június 17–18. Újságíró-találkozó: Brassói Lapok, Népújság, Hargita Népe, Háromszék. Elszállásolás: Univers Camping. Tartalmas ebéd. Előétel: minden személyre tányér kürtőskalács, másik

tányérban mogyoró és rákpehely; tányéron minden személynek uborkaszeletek, olajbogyó, töltött paradicsom, 2 szelet mariner, sajt kecsappal, majonézes karfiol külön tálon, kinek-kinek tetszés szerint.

Külön fogás: két virsli személyenként, mustárral.

Az estebéd menüje: húsleves krumplival, sós főtt hússal. Marha- és tyúksült (egy-egy darab) paradicsommártással és krumpli körítéssel. Bográcsgulyás, savanyúság: nyers, metélt, savanyított káposzta.

Italok: 1 deci vodka, fél liter bor vagy egy üveg sör, az asztalon hagyva, és ki-ki annyit kér még, amennyi jólesik. Kávé.

Vasárnapi ebéd: csorba, az előző napi maradék ügyes felhasználásával; krumpli, hideg főtt marhahússzelettel, pároltkáposzta-körítéssel. Bor, sör bővön-bővön.

Szórakoztat a gyermeksomafalvi cigánytáncscsoport. A zenekar talpalávalót húz a vendégeknek, fizetség: tányérozással.

*
Mintha...
aki elad telket
mintha menekülne
aki vásárolna
mintha tönkre menne

aki kereskedik
mintha semmit nyerne
aki házat épít
sose lakna benne

aki gabonát vet
mintha nem aratna
ki a szőlőt szedte
sosem szüretelne

aki házasodna
mintha nem szeretne
aki nem nem vegyülne
mindig özvegyülne

aki ha elmenne
mintha halott lenne

(Unatkozó diák cetlije egy könyvtári cédulán.

„Gyöngyösi Gergely, 1472-1531; Báthori László pálos szerzetes bibliafordítását idézve.”

A sajátos tördelés versszerűvé teheti a szöveget.
1985. XII. 27.)

Szoborsirató

Mircea Moldovan alkotása

Annyi értéket, emléket, annyi életlehetőséget mosott el, tett tönkre, semmisített meg a parajdi sóbányát elöntő víz, hogy mindent el se tudtunk siratni az elmúlt hetekben. A föld mélyében a falakba, sőtömbökbe faragott szobrokat, domborműveket, a bányában zajlott alkotótábori színes reliefeket

Dobribán Emil kompozíciója

sem, noha azok is minden bizonnyal semmivé váltak. Pedig milyen büszkéek voltunk rájuk, és mennyire vonzották azok is az érdeklődőket. És mennyi alkotói ötletet, szobrászi leleményt, fontos művészi üzenetet, jelt, jelképet tömörítettek magukba, mennyi munkát, erőfeszítést emésztettek fel! Hogy mindezt a veszteséget mennyire fájlalhatják az alkotók, azt mi, kívülrőlők csak sejthetjük, de biztos, hogy hatványozottan élhetik át a természeti katasztrófa és az emberi mulasztások okozta csapás súlyát. *Bocskay Vincére* hamar rákérdeztem a baj megtörténte után. Sóvidékisége is indokolta, de tudtam azt is, hogy az első bányaszobor az ő munkája volt, elkészültét a pályájáról kiadott kismonográfiában is jelezhattük. Most fájó szívvel erősítette meg, hogy még munkássága első szakaszában, amikor elsősorban a terrakotta kispasztikákkal vonta magára a figyelmet, a régi sóbányában három nyáron át, 1976-ban, 77-ben és 78-ban faragott a kemény kősoá egy monumentális magas domborművet. Öt és fél méter hosszú, egyméter magasságú alkotás, egy erkélyszerűen, frízszerűen megoldott ötalakos kompozíció volt. Olyanszerű, mint a közismert Ablak című munkája. Sajnos most már tényleg múlt időt kell használnunk, ha beszélünk róla. Nagyon megkínlódott vele, mesélte, csákányt kellett használnia, a sófal ellenállt, porzott is keményen, szemüveggel lehetett csak dolgozni, mégis sokszor csorogtak a könnyei a só és az izzadás okozta csípős hatásra. Telefonon beszélgettünk az akkori kihívásokról, a szobrász arcát nem láthattam, de el tudtam képzelni, hogy az emlékidézés és a jelenlegi csapás most is könnyet csalt a szemébe. Persze pillanatig se akarnék hatásvadász lenni, ráerősíteni ekképpen is a veszteségre, de egy ilyen műalkotás pusztulását nem lehet egyszerű megemészteni.

Vannak még művészeink, akik elégtétellel mondhatták, igazán maradandót alkottak úgy is, hogy ott hagyták tehetségük és elhivatottságuk kézenymát a parajdi bányában. Aligha gondolhatták, hogy ezek a hatalmas sógalériákban nem lehetnek biztonságban. A ’90-es években többször jeleztük a sajtóban, hogy rendszeresíteni kívánt alkotótábori aktivitás nyomán a művészet a földfelszín alatt is mind kitartóbban keres magának témát. Több szobrász és festő, vizuális, kortárs művész érezte úgy, hogy az itteni, fizikailag is igencsak megterhelő munkával valami szokatlant, sajátost tudnak létrehozni. A bányalátogatók százai, ezrei pedig, akiket már a lentebbi kápolna kelőképpen elámitott, kifele menet fentebb is megállhattak megcsodálni a kuriózumként is feltűnő, totem- vagy graffityszerű, barlangrajznak is beillő reliefeket, faragott, kőbe vésett jeleket. Magam is őrzök olyan fotókat, amelyeken ezek közül néhányat sikerült megörökítenem, de akkor, amikor kamerám rögzítette azokat, nem sejtettem, hogy a szokásosnál nagyobb gonddal kellene figyelnem a felvételre, mert nem biztos, hogy legközelebb ismét ott lesznek előttem. Elmaradt a legközelebb, ma már azt mondhatjuk a parajdi tábortermésre, hogy kincs, ami nincs. De egypár, egykor ott dolgozott alkotó nevét megemlíthetem. A Botár Lászlóét például, aki a már korábban eltávozott Nagy Ödönnel együttműködve hagyott ott munkát. Léstyán Csaba, Ferenc S. Apor, Mircea Moldovan, Dobribán Emil is elmondhatja, hogy ilyen veszteség érte. Próbáltam más társaikra is rábukanni a korszak médiájában, nem jártam sikerrel. Mi, újságírók nem fordítottunk erre kellő figyelmet. Kár. Marad a tanulság, amire Kányádi Sándor is figyelmeztet.

Léstyán Csaba műve a parajdi bányában

Fotó: N. M. K

tetett a Nagy Imre-festmény hátára ajánlott, gyakran idézett Noé bárkája felé című versében: „Be kell hordanunk, hajtannunk mindent (...) Semmi sem fölösleges.” Egy ilyen rög-tönzött szoborsirató sem.

N.M.K.

A dombormű szerzőjét nem sikerült azonosítani

Újdonságok a
Kobak könyvesboltokban:

Anna Jonas
A csokoládés lány

Han Kang
Görög leckék

Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15.szám

Hamarosan rovarirtás Marosvásárhelyen

A kártevőirtásra, fertőtlenítésre szakosodott Coral Impex Kft. a Marosvásárhelyen elvégzendő kártevőirtásra, fertőtlenítésre vonatkozó, a várossal kötött 2025. április 30-i 32. sz. szerződés alapján **július 1-jétől 20-áig 22–3 óra között rovarirtást végez Marosvásárhely köz- és magánterületein.**

A felhasznált termékek a következők:

- CYMINA SUPER, 50 ml/10.000 m²
- VECTOBAC WG, 1 kg/10.000 m²
- PARAINSECT CE, 2 l/10.000 m²

Rovarirtás

Kérjük a polgárokat, különösen a gyermekeket, az időseket, a szívbetegeket, az asztmásokat és a különböző vegyi anyagokra allergiás személyeket, hogy tegyenek meg minden intézkedést annak érdekében, hogy a permetezőgépek közvetlen hatósugarán kívül maradjanak. Kérjük továbbá az utcavonaltól legfeljebb 20 méter távolságra lévő ablakkal rendelkező lakások tulajdonosait, hogy július 1-jétől 20-áig 22 és hajnali 3 óra között tartsák zárva ablakaikat.

A vegyszer belélegzése, bőrrel, szemmel való érintkezése vagy lenyelése esetén a következő intézkedéseket kell betartani:

Belégzésekor az illető menjen friss levegőre. Ha a légzés nehézkes, forduljon orvoshoz.

Ha a szer bőrrel érintkezik, távolítsa el a szennyezett ruházatot. A bőrt azonnal mossa le bő vízzel. Ha az irritáció továbbra is fennáll, forduljon orvoshoz. Újbóli használat előtt mossa ki a szennyezett ruházatot.

Szembe jutás esetén (ha van, távolítsa el a kontaktlencsét) azonnal alaposan öblítse ki vízzel legalább 15 percig, a szemet tágra nyitva tartva. Hívja orvosát, ha a probléma továbbra is fennáll.

Lenyelés esetén azonnal forduljon orvoshoz. Ne idézzon elő hányást. Soha ne adjunk semmit szájon át, ha valaki eszméletlen.

Kérjük a marosvásárhelyieket, hogy tartsák be ezeket az óvintézkedéseket.

További információért, kérjük, hívják a 0265/256-004-es telefonszámot; e-mail: coralmures@coralimpex.ro.

Marosvásárhelyi
Rádió
Románia

www.marosvasarhelyiradio.ro

96 FM
106,8 FM
1323 AM

ETV
ERDÉLY TV

GYERE,
MESELJ!

VASÁRNAP 18-00

CityTV
MAROSVÁSÁRHELY

MAGYAR NYELVŰ ADÁS
KEDD, PÉNTEK 19:00 ÓRA

228-as
a DIGI hálózatban

FONTOS TELEFONSZÁMOK

Romtelecom-tudakozó

- információ - 118-932

- általános - 118-800

Központosított ügyelet

(Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás): 112

Rendőrség - 0265/202-305

SMURD (betegekkel kapcsolatos információk)- 0265/210-110

Sürgősségi szolgálat:

- gyermekeknek - 0265/210-177

Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal

- 0265/268-330

Prefektúra - 0265/266-801

Maros megyei RMDSZ - 0265/264-442

- 0265/262-907

Gyulafehérvári Caritas, otthongondozó szolgálat, 8–16 óra között: 0736-883-110

Procardia Egészségügyi Központ

- 0265/210-087

- 0770-547-384

Optika-Optofarm - 0265/212-304

- 0265/312 436

- 0265/250-120

- 0265/263 351

Optolens szemsebészet - 0265/263-351

Dora Optics - 0733-553-976

Radiológia, echográfia

Dr. Jeremiás István - 0265/222- 446

DIGI - 0365/400-401

- 0365/400-404

Áramszolgáltató vállalat - 0800-500-929

- vidék - 0265/929

Delgaz Grid - 0265/200-928

- 0800/800 928

Aquaserv:

- hideg víz-csatorna - 0265/215-702

- közönségszolgálat - 0265/208-888

- központ - 0265/208-800

- 08008 208-888

Fogyasztóvédelmi hivatal - 021-9551

Vasútállomás - 0265/236-284

Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás

Nemzetközi halottszállítás - 0265/215-119

- 0744-282-710

Alkony Kft. temetkezés (24 ó.)

- 0265/263-865

- koporsók, kellékek, - 0745-606-215

- koszorúk - 0745-606-269

- halottszállítás - 0758-047-604

Méltányos reklámdíj fejében
állandó szereplője lehet
a FONTOS TELEFONSZÁMOK
rovatnak.
Várjuk jelentkezését
a 0265/268 854-es telefonon.

RADIO
KOKO

ONLINE STREAMING

NE HALLGASS MÁSRA!

